

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

18 Ιουλίου 2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ τους Υπουργούς ΥΠΕΚΑ, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, και Ναυτιλίας και Αιγαίου

Η αξιοποίηση της περιοχής της πρώην βιομηχανικής ζώνης Δραπετσώνας, στα όρια του σημερινού Δήμου Κερατσινίου – Δραπετσώνας, συνολικής έκτασης 660 στρεμμάτων αποτελεί αντικείμενο διαφόρων προσεγγίσεων, διαλόγου και μελετών εδώ και δεκαετίες από την τοπική κοινωνία και την αυτοδιοίκηση.

Μετά το κλείσιμο των εργοστασίων και έως σήμερα, το όραμα των κατοίκων για αξιοποίηση της περιοχής με άνοιγμα του παραλιακού μετώπου και την ανάπτυξη της περιοχής, δεν έχει υλοποιηθεί. Το σύνολο της επιφάνειας καθώς και το πολύπλοκο ιδιοκτησιακό καθεστώς δημιουργούν ιδιαίτερες δυσκολίες για την αξιοποίηση της έκτασης προς όφελος της τοπικής κοινωνίας και του ευρύτερου Πειραιά.

Παρ' όλα αυτά η τοπική κοινωνία και η τοπική αυτοδιοίκηση συνέχιζαν να διεκδικούν την ανάπτυξη της περιοχής, με προτάσεις που θα βασίζονται σε οικονομικά βιώσιμα σχέδια. Στο πλαίσιο αυτό, το προηγούμενο σχέδιο ρυθμιστικού για την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά, στα όρια της οποίας ανήκει και η εν λόγω έκταση, δεν περιλαμβάνονταν βιομηχανική χρήση, αλλά προβλεπόταν η δημιουργία πόλου υπερτοπικής εμβέλειας με χρήσεις υπηρεσιών, μεταποίησης, πολιτισμού, εκπαίδευσης, αναψυχής, τουρισμού και κατοικίας. Η πρόταση ανέφερε επίσης ότι πρέπει να εξασφαλιστούν σημαντικοί αδόμητοι χώροι στην κατεύθυνση αποκατάστασης της συνέχειας μεταξύ γειτονικής ενδοχώρας και Θαλασσίου μετώπου, με τη δημιουργία δικτύου κοινόχρηστων χώρων και εκτεταμένου Πάρκου Κοινόχρηστου Πρασίνου, που θα προκύψει με την εφαρμογή των κατάλληλων εργαλείων πολιτικής γης, καθώς και η προστασία και ανάδειξη των μνημείων βιομηχανικής αρχαιολογίας με επανάχρησή τους με συμβατές δραστηριότητες.

Αντίθετα στο υπό συζήτηση σχέδιο ρυθμιστικού που κατατέθηκε πριν δυο μήνες περιλαμβάνεται πλέον και βιομηχανική χρήση.

Οι ανησυχίες των κατοίκων έχουν ενταθεί από το γεγονός ότι έχουν ήδη ξεκινήσει επεκτάσεις επιχειρηματικών δραστηριοτήτων σε βάρος του

περιβάλλοντος. Στις 27/11/2012 λήφθηκε από την περιφέρεια Αττικής η υπ' αριθ. 374/2012 απόφαση σύμφωνα με το περιεχόμενο της οποίας εγκρίθηκαν κατά πλειοψηφία οι περιβαλλοντικοί όροι λειτουργίας μονάδας παραγωγής ορυκτελαίων και αποθήκευσης – διακίνησης υγρών καυσίμων της εταιρείας BP ελληνική Α.Ε. Πετρελαιοειδών στη Δραπετσώνα. Οι εν λόγω εγκαταστάσεις βρίσκονται στην Δραπετσώνα, εντός του χώρου της Ανάπλασης εδώ και 90 χρόνια. Τα τελευταία 40 περίπου χρόνια στις εγκαταστάσεις αυτές παράγονται, αποθηκεύονται και διακινούνται λιπαντικά, ενώ η τελευταία ανακαίνιση του εργοστασίου πραγματοποιήθηκε το 1998.

Λίγες μόλις ημέρες μετά την γνωμοδότηση υπέρ της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων - που εν τοις πράγμασι ισοδυναμεί με αδειοδότηση - η εταιρεία προέβη στην πώληση των εγκαταστάσεων της στον όμιλο της Aegean, ο οποίος, κατά δηλώσεις παραγόντων του ομίλου, όπως αυτές δημοσιεύτηκαν σε εφημερίδες, προτίθεται να προβεί σε εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων αυτών, αξιοποιώντας πλήρως τη στρατηγική θέση τους τόσο στην εγχώρια όσο και στις ξένες αγορές. Με πρόσφατο δημοσίευμα της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ (15/7/2014) «από το τέλος του 2013 άρχισε να λειτουργεί ξανά η πρώην εγκατάσταση της BP, η οποία είχε αγοραστεί έναν χρόνο νωρίτερα από την εταιρεία «Oil One» προκαλώντας τεράστια ανησυχία στους φορείς και τους κατοίκους. Και αυτό, γιατί με αποφάσεις που πάρθηκαν σε ελάχιστο χρονικό διάστημα δίνεται η δυνατότητα στην εταιρεία να αναπτύξει καταστροφική για το περιβάλλον δραστηριότητα. Συγκεκριμένα, τον Αύγουστο 2013 με απόφαση των αρμόδιων φορέων τροποποιήθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι που ίσχυαν μέχρι τότε δίνοντας στην «Oil One» τη δυνατότητα αποθήκευσης 20.000 κυβικών μέτρων υγρών καυσίμων και 3.500 κυβικών μέτρων ορυκτελαίων. Εν τω μεταξύ, η εταιρεία πήρε άδεια ώστε να κατασκευάσει μονάδα επεξεργασίας υγρών πετρελαιοειδών αποβλήτων, για την οποία όλοι φοβούνται ότι θα μετατρέψει την περιοχή σε χαβούζα. Η εξέλιξη αυτή βάζει τέλος στα σχέδια που γίνονταν τα τελευταία χρόνια για την ανάπτυξη της περιοχής και έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το κοινό αίσθημα των πολιτών που ζουν στο Κερατσίνι και τη Δραπετσώνα».

Οι κάτοικοι της περιοχής είναι αναστατωμένοι υποστηρίζοντας ότι βρίσκεται σε εξέλιξη ένα σχέδιο οπισθοδρόμησης, όπου πολιτικές και επιχειρηματικές επιδιώξεις υπό έναν γενικό και απροσδιόριστο τίτλο «Ανάπτυξης» προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την συγκυρία της κρίσης και να προωθήσουν -μέσω αποφάσεων του ΥΠΕΚΑ, κινήσεων του ΟΛΠ και ιδιοκτητών- την πλήρη τσιμεντοποίηση της περιοχής, την επέκταση επικίνδυνων παραγωγικών δραστηριοτήτων αποκλείοντας οριστικά την πόλη μας και τους πολίτες από κάθε πρόσβαση στο θαλάσσιο μέτωπο. Υποστηρίζουν μάλιστα ότι είναι ορατός ο κίνδυνος επαναφοράς του περιβάλλοντος αλλά και της εικόνας της πόλης στην προ του 1970 εποχής.

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ ΟΙ κ.κ. ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. Υπάρχει σχεδιασμός, πρόταση ή υποβληθείσες μελέτες για επέκταση δραστηριοτήτων εταιρειών πετρελαιοειδών στην περιοχή;

2. Για ποιο λόγο προστέθηκε η «βιομηχανική χρήση» στο υπό συζήτηση Ρυθμιστικό Σχέδιο Αττικής και τον σχεδιασμό του για τον Πειραιά σε σχέση με το προηγούμενο;
3. Υπάρχει πρόθεση της Κυβέρνησης για επαναβιομηχάνιση της περιοχής;
4. Στην περίπτωση αυτή, πώς είναι συμβατές βιομηχανικές χρήσεις με τη δημιουργία πόλου υπερτοπικής εμβέλειας με χρήσεις υπηρεσιών, μεταποίησης, πολιτισμού, εκπαίδευσης, αναψυχής, τουρισμού κ.α;

Η ερωτώσα βουλευτής

Μαρία Γιαννακάκη